

[Lembourn.]

dem, men da jeg ligesom hr. Svend Haugaard mener, det er en grovhed, som vi aldrig har set magen til, så vil jeg alligevel gøre det.

Når flertallet har ønsket i betænkningen at begrunde vores afvisning af fremskridtspartiets ændringsforslag, så er det, fordi det ikke er sandt, at vi uden saglig begrundelse har forhindret fremskridtspartiet i at få afskaffet forslaget om indkomstskat i Grønland. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Begrundelsen er, at folketingets udvalg for forretningsordenen og folketingets formand i andre sager af lignende art har fortolket forholdet mellem lovgivningen og grundloven sådan, at et forslag af den art strider imod identitetsprincippet og altså dermed imod grundloven. Man kan vel dårligt have en mere saglig begrundelse.

Hvis fremskridtspartiet ikke ønsker indkomstskatten i Grønland gennemført — og det ønsker man ikke — står det jo partiet frit for at fremsætte et forslag her i tinget. Så stil dog et forslag om, at man ikke skal have indkomstskat i Grønland; så har man markeret sit politiske standpunkt. Det er da reelt og fair enough, at man har det standpunkt, men det er måden, man gør det på. Man pådutter os andre, at vi har forhindret et forslag, hvad vi ikke kan og selvfølgelig heller ikke vil, og at vi ikke har givet en saglig begrundelse.

Derfor mener jeg, det har været nødvendigt i vores bemærkninger i betænkningen fra flertallets side at forklare, hvorfor vi ikke kan acceptere fremskridtspartiets ændringsforslag.

Iversen (CD):

Med de ændringer, der er forslået af ministeren, kan vi støtte forslaget.

År 2317 — det er en vittighed, endog en meget dårlig vittighed. Men jeg tager egentlig ordet, fordi der i betænkningen forekommer en passus fra fremskridtspartiet, der er ganske besynderlig. Jeg skal ikke gentage den, for det er gjort. Man kan selvfølgelig skrive, hvad man vil, det kan eller vil ingen forhindre, men det forarger mig, at det, man skriver, ikke er i overensstemmelse med sandheden. Det er en direkte, lige og lodret usandhed.

Jeg har ellers med glæde bemærket, at i

sager vedrørende Grønland plejer der ikke at blive plejet partiinteresser. Man tager ved hvert forslag vedrørende Grønland vidtgående hensyn til, hvad grønlændere mener, man følger nøje de hensyn, som er rimelige at tage for at få udviklingen i gang og videreført i Grønland. Det er derfor tindrende ulogisk, at fremskridtspartiet henviser til, hvad der er foregået i landbrugsudvalget, og man er altså fremkommet med direkte usande postulater. Det må vel være, fordi man ønsker sig en glorie, som man kan gå og pudse om søndagen.

Poul Dam (SF):

Jeg skal nøjes med at anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag. Med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag er der kun det at sige, at der vel efterhånden ikke er nogen, der tager fremskridtspartiet alvorligt.

Bracher (KrF):

Jeg skal også på mit partis vegne sige, at vi går ind for ministerens ændringsforslag. Når det gælder fremskridtspartiets ændringsforslag, føler vi, at formuleringen er af en sådan art, at det virker som en foragt for folketinget og i realiteten en foragt for vælgerne, som forventer, at vi arbejder seriøst herinde.

Fuglsang (DKP):

Vi kan også støtte de af ministeren stillede ændringsforslag, hvilket indebærer, at vi ikke kan støtte fremskridtspartiets. Jeg ved såmænd ikke, om fremskridtspartiets ændringsforslag kan betragtes som en vittighed, de kan faktisk også opfattes som en interessant oplysning om det sande omfang og perspektiv i fremskridtspartiets bevægelse fremad — man må sige, de ser langt.

Poul Westergaard (DR):

Retsforbudet kan, som det fremgår af betænkningen, tiltræde de ændringsforslag, der er stillet under nr. 1-5, men vi har fundet det påkrævet i betænkningen at understrege, at vores tilslutning til disse ændringsforslag vedrørende loven om kommuneskat på Grønland ikke indebærer nogen tilslutning til denne kommuneskattelov for Grønland som helhed.

Hr. Svend Haugaard gav for et øjeblik